

Op de eerste zondag van 2020 lieten we ons blij maken door Psalm 100.

Dien de Heer met vreugde.

Wat een prachtig motto voor 2020. Met daar omheen: kom jubelen, ga juichen, prijs de Heer!

Misschien deinzen we er even voor terug, aan het begin van het nieuwe jaar. Zo blij zijn op commando...

Maar dan bedenken we ineens dat we het jaar ook zo geëindigd zijn en altijd eindigen: Wees blij, wees blij, o Israël. Komt allen tezamen, jubelend van vreugde.

In de aanloop naar Psalm 100 buitelen dit soort oproepen over elkaar heen. Paulus gaat af en toe ook helemaal los (in Filippenzen 3 en 4 bijvoorbeeld).

Bij al die oproepen valt op dat het nooit zomaar gaat over blijdschap om de blijdschap. Het is steeds blijdschap om de Heer of in de Heer. Dat is belangrijk. De omstandigheden maken ons vaak niet blij en het kan geforceerd aanvoelen om dan toch blij te doen. Iemand merkt op dat hij van nature toch al niet zo'n optimist is.

Maar dat hoeft ook niet. Er is bestaat een eindeloos verschil tussen optimisme en... Hoop.

Zodra je de Heer zoekt, kun je niet bezorgd blijven. Of jaloers of boos. Zodra je de hemel binnen gaat, kom je in aanraking met zijn vrede en blijdschap. En Goddank kan blijdschap zo aanstekelijk werken. In Psalm 100 gaat het niet om een blijdschap die wij zelf moeten produceren. Het is de blijdschap van de hemel.

De engel verkondigde aan de herders grote blijdschap, die heel het volk ten deel zou vallen. De blijdschap van Psalm 100 komt... uit de lucht vallen.

Deze blijdschap is vlees geworden. Hij is onder ons komen wonen. Jezus roept nukkige kerkleiders op om mee blij te zijn met zijn Vader. Wij kunnen niet anders dan feestvieren!

De profeten laten ons deze Heer al zien. Hij zal vol blijdschap zijn, verheugd over jou! In zijn liefde zal Hij zwijgen, in zijn blijdschap zal Hij over je jubelen! (Sefanja 3:17) Zie dat eens voor je...

In dit licht mogen we de uitnodiging zien om de Heer te dienen met vreugde.

Dienen slaat op de tempeldienst. Kom zijn poorten binnen met een loflied, hef een lofzang aan in zijn voorhoven. Maar het gaat vervolgens over onze eredienst die we in de tempel van ons lichaam mogen vieren (Romeinen 12:1,2).

Een vrouw staat bekend als zeer blijmoedig in de gemeente. Als ze daar om geprezen wordt, vertelt ze dat ze niet altijd zo geweest is. Vroeger was er niets goed aan de kerk: de dominee, de muziek, de mensen. Haar oudste zoon wilde op een dag niet meer mee naar die afschuwelijke kerk. Op dat moment schrok ze zich ondersteboven. Ik heb mijn kind de kerk uit geghrijnd... Vanaf dat moment werd ze een levende Psalm 100.

Wat zal 2020 ons brengen? Oei, wat een spannende vraag.

Maar in het geloof antwoord je: ik verwacht heel veel blijdschap uit de hemel! Ik hoop op een vrolijke kerk!

Maak vooraf een keus uit de onderstaande gesprekspunten. Welke wil je sowieso behandeld hebben?

1. Lees samen nog eens Psalm 100. Welk woord of welk vers komt bij jou het meest naar binnen?
2. Wat zie jij voor je bij een God die jubelt om jou...(Sefanja 3)? Wat doet dat met je?
3. Hoe vind jij het dat Psalm 100 het helemaal niet heeft over negatieve dingen: zonde, ziekte, dood?
4. Jezus preekt in Lukas 15 over de blijdschap van de hemel. Probeer eens in te voelen hoe de oudste zoon uit de gelijkenis zich daarbij voelde. Hoe vertaal je dit naar de sfeer in de kerk?
5. Hoe fijn vind je het om naar de kerk te gaan? (de kerkelijke eredienst)
Hoe graag doe je thuis wat de Heer wil? (je eredienst thuis)
6. Voor wie meer wil.
 - a. Danken doe je als je iets krijgt. Danken is gericht op jezelf. Loven kun je ook als je niet iets krijgt. Loven is gericht op de Heer. Het Hebreeuws kent niet een woord voor danken. Denk daar eens goed over door.
 - b. Zoek eens in de Bijbel naar werkwoorden als jubelen, juichen, prijzen. Wat levert dat op?